

LIBRI I PROFETIT HOSHEA

Hyrje

1 Në këtë libër është shkruar ajo që Zoti i tha Hosheas, birit të Bëerit, kur në Izrael mbretëronte Jaravami II, biri i Joashit, kurse në Judë mbretëronin njëri pas tjetrit, Uzija, Jotami, Ahazi dhe Hizkija.

Fëmijët e Hosheas si mishërim i predikimit të gjykimit

²Kur Zoti foli për herë të parë me Hoshean, ai i tha: «Merr për grua një prostitutë dhe bëj me të fëmijë që do të jenë aq të shthurur, saqë do t'ia kalojnë nënës së tyre! Pikërisht populli im ma ka shkelur besën dhe vrapon si prostitutë pas perëndive të huaja.»

³Atëherë Hoshea u martua me Gomerën, bijën e Divlaimit; dhe ajo i lindi djalë. ⁴«Vëri emrin Jizrëel, – i tha Zoti Hosheas, – sepse pas pak do t'ua marr hak pasardhësve të mbretit Jehu për kasaphanën që e shkaktoi në Jizrëel, dhe do t'i jap fund mbretërimit në Izrael. ⁵Pikërisht atje, në rrafshinën e Jizrëelit, do ta asgjësoj ushtrinë e Izraelit. ♦ »

⁶Gomera mbeti shtatzënë për herë të dytë dhe lindi vajzë. Atëherë Zoti i tha Hosheas: "Vëri emrin «E Pamëshiruara», ♦♦ sepse tani nuk do të kem më mëshirë për banorët e Izraelit; nuk do t'ua fal më fajësinë.

⁷Ndërsa për banorët e Judës do të kem mëshirë dhe do t'i ndihmoj, sepse jam Zoti, Perëndia e tyre; por nuk do t'i ndihmoj me armë, kuaj dhe kalorës." ♦♦♦

⁸Kur Gomera nuk i jepte më gjë vajzës së saj, e cila quhej E Pamëshiruara, ajo mbeti shtatzënë për herë të tretë dhe lindi djalë. ⁹Zoti tha: "Vëri emrin «Jo populli im!»! Sepse ju nuk jeni më populli im, dhe unë nuk jam më ndihmësi juaj."

♦ Kjo do të jetë përbushur me vrasjen e djalit të Jaravamit, Zakarisë, e fundit e dinastisë së Jehuit (2 Mbr 15,8-12). ♦♦ Hoshea ndjeu se e kishte marrë këtë fëmijë nga një burrë tjetër.

♦♦♦ Aludimi është pothuajse pa dyshim për çlirimin e mrekullueshëm të Jerusalemit në 701 p.e.s.

Kthesa në fatin e Izraelit

2 Një ditë izraelitët do të jenë të shumtë si kokrrizat e rërës në breg të detit, që as nuk mund të numërohen, as të maten me një masë kapaciteti. Ata, të cilëve u tha «Ju nuk jeni më populli im», do të quhen «bijtë e Perëndisë së gjallë». ²Burrat e Judës dhe burrat e Izraelit do të mblidhen nga i gjithë vendi e do të zgjedhin një kryetar të përbashkët. Ata do ta mbulojnë vendin si bari që mbin prej tokës. Do të jetë një ditë e madhe kur të ndodhë ajo që do të thotë emri Jizrëel: «Perëndia mbjellë». ♦ ³Ju, banorë të Judës, shpalluni vëllezërve dhe motrave tuaja në Izrael: Zoti ju thërret «Populli im!» dhe «Mëshira do të jetë e juaja!»

♦ Emri do të thotë "Perëndia do të mbjellë" dhe jep të kuptojë rritje dhe prosperitet. Jezreeli ishte një fushë mjaft pjellore, por kishte qenë skena e masakrave të Jehuit.

Zoti e vë Izraelin e pabesë para përgjegjësive

⁴"Ngrini padi kundër nënës suaj, Izraelit! – thotë Zoti. – Akuzojeni! Sepse kështu është sjellë, sikur të mos ishte gruaja ime dhe sikur unë të mos isha burri i saj. Ajo duhet t'i largojë stolitë e saj prej fytyrës dhe prej gjoksit, ato që më kujtojnë se ma shkeli besën. ⁵Ndryshe do t'ia marr të gjitha rrobat, që të mbetet lakuriq si në ditën kur lindi. Ajo do ta pësojë keq, sikur të ishte në shkretëtirë ku nuk ka ujë; do të bëj që ajo të vdesë nga etja. ⁶Nuk do të ketë mëshirë për fëmijët e saj, sepse ata janë fëmijët e një prostitute. ⁷Nëna e tyre ka fjetur me burra të tjerë dhe ka thënë: «Do të qëndroj me dashnorët e mi. Ata më japin bukë dhe ujë, lesh dhe li, vaj dhe verë.» ⁸Prandaj do t'ia zë rrugën me ferrë dhe do t'ia bllokoj me mur. ⁹Atëherë nuk do të mund t'i gjejë dashnorët e saj, pa marrë parasysh numrin e tyre, dhe do të thotë: «Do të kthehem te burri im i parë. Me të isha më mirë!» ¹⁰Ajo nuk donte ta besonte se unë isha ai që i kisha dhënë drithë, verë dhe vaj. Me argjend dhe me ar e kam mbuluar – dhe ajo ia çoi këto Baalit të saj! ¹¹Prandaj do t'ia marr drithin dhe verën time, pikërisht atëherë kur ajo të dojë të mbledhë të korrat. Do t'ia marr leshin dhe lirin tim, kështu që nuk do të ketë asgjë me çka të vishet. ¹²Do ta damkos me turp para dashnorëve të saj, dhe asnjëri prej tyre nuk do të mund ta çlirojë nga duart e mia. ¹³Do t'u jap fund të gjitha festave të saj të gëzueshme, festave të hënës së re dhe të së shtunës, si dhe festave më të mëdha të vitit. ¹⁴Do t'ua shkatërroj hardhitë dhe fiqtë, përpara të cilëve ajo tha: «Ky është shpërblimi që më dhanë dashnorët e mi.» Do t'i lë pas dore të mbjelljat e saj; ajo që rritet ende, do të ahahet nga drerët. ¹⁵Kështu do ta ndëshkoj, sepse më harroi dhe ua kushtoi flijimet e saj idhujve Baal, sepse u stolis për dashnorët e saj dhe shkoi pas tyre. Këtë e kam vendosur unë, Zoti."

Besnikëria e Zotit e mposht pabesinë e Izraelit

¹⁶Pastaj vetë do ta ndryshoj objektin e dashurisë së saj. Do ta sjell në shkretëtirë dhe do t'i tregoj se sa e

dua. ¹⁷Atje ajo do t'i përgjigjet dashurisë sime si atëherë kur ishte e re, kur doli nga Egjipti. Pastaj do ta kthejë dhe do t'ia jap përsëri hardhitë, dhe lugina e fatit të keq do të bëhet portë e shpresës. ¹⁸Kur të ndodhë kjo, ti do të më quash burrin tënd, – i thotë Zoti Izraelit, – e jo Baalin tënd. ¹⁹Do të bëj që të mos e përdorësh më fjalën Baal. ²⁰Do të lidh marrëveshje me kafshët e egra, me shpendët dhe me kafshët e tjera, që të mos të dëmtojnë më. Do t'i shkatërroj të gjitha armët dhe do t'i largoj nga vendi, që të mund të jetosh në paqe dhe i sigurt. ²¹Do të martohem me ty përgjithmonë; dhe dhurata e dhëndrit do të jetë mbrojtja ime, dashuria ime, mëshira ime, ²²dhe besa ime e pandryshueshme. Ti do ta kuptosh se unë jam Zoti.

²³⁻²⁴Atëherë, – thotë Zoti, – do t'i plotësoj lutjet që ngrihen tek unë: qielli nuk do të më lutet kot as toka nuk do t'i lutet qiellit kot; lëmi dhe shtrydhësi nuk do t'i luten tokës kot, as Jizrëeli nuk do t'i lutet kot lëmit dhe shtrydhësit. ²⁵Ti do të më lindësh shumë fëmijë. Edhe në qoftë se emri yt i mëparshëm ishte «E pamëshiruar», tani do të kem mëshirë për ty. Edhe në qoftë se ishte «Jo populli im», atëherë do të të them: «Ti je populli im» dhe ti do të më përgjigjesh: «Ti je Perëndia ime!»

Hoshea konkretizon gjykimin e Perëndisë mbi Izraelin

3 Zoti më urdhëroi kështu: «Merre përsëri pranë gruan tënde! Ti e do, megjithëse ajo bën një jetë lavireje. Pikërisht kështu i dua izraelitët, megjithëse u drejtohen perëndive të tjera dhe pëlqejnë ëmbëlsirat me stafidhe (për nder të idhujve).»

²Gruan time e bleva përsëri për 15 monedha të argjendta dhe 150 kile elb ³dhe i thashë: «Tani do të qëndrosh tek unë për një kohë të gjatë pa u lidhur me burra të tjerë; dhe nuk do të kem marrëdhënie bashkëshortore me ty.» ♦

⁴Po kështu do t'u ndodhë izraelitëve: për një kohë të gjatë ata nuk do të kenë as mbret e as kryetar, asnjë vend flijimi, asnjë përmendore të kushtuar dhe asnjë burim profetik. ⁵Por në fund izraelitët do të kthehen në vendin e tyre, do t'i kthehen Perëndisë së tyre dhe mbretit prej pasardhësve të Davidit. Ata do t'i shërbejnë Zotit plot respekt dhe do të varen prej tij për të gjitha të mirat. Kjo do të ndodhë në fund të epokës së tanishme.

♦ Aludim për mërgimin.

Priftërinjtë si kryefajtorë

4 Dëgjoni fjalën e Zotit, o banorë të Izraelit! Zoti ngre padi kundër banorëve të vendit, sepse askund nuk ka besë e dashuri; askush nuk e njeh Perëndinë as vullnetin e tij. ²Emri i Perëndisë keqpërdoret për të sharë të tjerët, e vërteta shtrembërohet, bëhen vrasje, vjedhje, tradhti bashkëshortore; derdhja e gjakut është në rendin e ditës. ³Për këtë thahet toka dhe banorët e saj vdesin nga etja, njerëzit edhe kafshët, madje edhe peshqit ngordhin.

⁴«Por populli nuk duhet të japë llogari – thotë Zoti. – Populli yt ka arsye të fortë për të paditur priftërinjtë!

⁵Ju priftërinj do të rrëzoheni në dritën e diellit, dhe profetët do të rrëzohen me ju natën; do të bëj që të rrëzoheni, ju bashkë me gjithë fisin tuaj. ⁶Populli im vrapon drejt shkatërrimit, sepse askush nuk i tregon rrugën e drejtë. Ju nuk keni pranuar t'i transmetoni udhëzimet e mia; prandaj qysh tani edhe unë nuk pranoj t'ju njoh si priftërinjtë e mi. Ju e keni harruar ligjin tim, prandaj edhe unë do t'i harroj pasardhësit tuaj.

⁷Sa më shumë shtoheshin priftërinjtë, aq më pak donin t'ia dinin për mua. Prandaj do t'ua tërheq pozitën e nderit dhe do t'i rrëzoj me turp e faqe të zezë. ⁸Ata majmen me flijime për shlyerjen e fajeve të popullit tim, prandaj janë kaq lakmitarë për mëkatet e tij. ⁹Prandaj do të ndodhë me ta ashtu si me popullin: do t'i ndëshkoj për pabesinë e tyre dhe do të bëj që fajet e tyre të bien mbi vetë ata. ¹⁰Ata hanë, por nuk ngopen. Ata bëjnë kurvëri, por nuk kanë asnjë pasardhës. Kështu u ndodh atyre, sepse ma kanë shkelur besën mua, Zotit.»

Idhujtaria e izraelitëve

¹¹Zoti thotë: «Kurvëria dhe vera e re ua marrin logjikën njerëzve. ¹²Populli im kërkon këshillë tek idhujt prej druri; shtyllat e orakullit të tyre gjoja do t'i japin udhëzim.

Ai çohet në një rrugë të gabuar dhe joshet nga gënjeshttrat. Të gjithë më kthejnë me pabesi shpinën, mua, Perëndisë së tyre, të cilit i takojnë. ¹³Ata kushtojnë flijime dhe hanë mish flijimi në male dhe në kodra, nën dushqe, plepa dhe lisa. Hija e tyre është shumë e këndshme!

Për këtë arsye vajzat tuaja bëhen prostitutat dhe nusët tuaja shkelin kurorën. ¹⁴Po ata nuk i vë para përgjegjësisë! Madje edhe priftërinjtë shkojnë mënjanë me prostitutat dhe hanë mish të kushtuar bashkë me laviret e Tempullit. Nuk është çudi që populli i imiton!

¹⁵Por edhe në qoftë se populli i Izraelit vepron kështu dhe ma shkel besën, o banorë të Judës, ju nuk duhet të ngarkoheni me të njëjtin faj! Mos shkoni te shenjtëroret e Gilgalit e të Bet-Elit – të shtëpisë së mosbindjes – dhe mos u përbetoni atje – Paça Zotin!»

¹⁶Izraeli është si lopë e pashtruar. Si mund ta lejojë Zoti të kullotë në fushë si qengjat e nënshtruar?

¹⁷Njerëzit e Efraimit janë lidhur me idhuj që nuk mund t'u vijnë në ndihmë. ¹⁸Ata janë ekspertë në pije dhe në kurvëri; udhëheqësit e tyre kanë përvojë më të madhe në këtë punë. Por ata do të mbarojnë keq. ¹⁹Një shtrengatë do t'i marrë me vete. Atëherë nuk do t'i ndihmojnë më gostitë e flijimit.

Fajësia e përgjegjësve

5 Zoti thotë: «Pa dëgjoni, ju priftërinj; pa dëgjoni, ju kryetarët e klaneve të Izraelit; po ju vë para përgjegjësish! Ju i keni joshur izraelitët në rrënim; ju u keni ngritur kurth në Micpë, si rrjetë mbi Tavor, ²si gropë të thellë në Shitim. ♦ Për këtë ju të gjithë do ta provoni ndëshkimin tim.»

♦ vende lidhur me idhujtari. Ato gjithashtu ishin të lidhura me vrasjen e pelegrinëve që udhëtonin për në Jeruzalem.

Ndëshkimi i Izraelit është i pashmangshëm

³Zoti thotë: «I njoh njerëzit e Efraimit; i di veprat e izraelitëve. Ata u ndyrësuan me idhujtari dhe kurvëri. ⁴Ata kanë shkuar aq larg në këtë drejtim, sa që nuk janë më në gjendje të kthehen tek unë. Ata janë aq të dhënë pas veprimtarisë së tyre të ndyrë, sa që nuk më njohin më, mua, Zotin e tyre.» ⁵Mendjemadhësia e popullit të Izraelit dëshmon kundër tyre. Fajësia e tyre i shtyn në shkatërrim, dhe po ashtu i ndodh popullit të Judës. ⁶Ata mund t'i sjellin po aq dele dhe bagëti Zotit; ata mund ta kërkojnë sa herë të dëshirojnë, por nuk do ta gjejnë, sepse ai është larguar prej tyre. ⁷Ata ia kanë shkelur besën dhe kanë lindur fëmijë kurvash. Brenda një muaji do të rrënohen ata bashkë me vendin e tyre.»

Vëllezërit armiq kanë të njëjtin fat

⁸Zoti thotë: «Bjerini bririt në Givea! Jepni kushtrimin në Ramël! Jepni sinjalet e alarmit në Bet-Aven! Po vjen armiku, o burra të Benjaminit! ⁹Tani për Efraimin po vjen ndëshkimi; vendi do të shkretohet. Unë, Zoti, u shpall fiseve të Izraelit atë që do të ndodhë me siguri. ¹⁰Udhëheqësit e Judës sillen si njerëzit që i lëvizin fqinjët të tyre kufirin e tokës. ♦ Zemërimi im do të bjerë mbi ta si rrebesh. ¹¹Efraimi mundet dhe plaçkitet padrejtësisht, vetëm sepse kërkoi ndihmë tek ata që nuk ishin në gjendje t'ia jepnin. ¹²Unë, Zoti, jam për Efraimin si plagë e qelbëzuar dhe për Judën si lungë. ¹³Kur të dy panë se po u shkonte keq, banorët e Izraelit iu drejtuan perandorit të Asirisë, por ai nuk mund t'ju ndihmojë; ai nuk mund t'ju shërojë plagët! ¹⁴Unë, Zoti, do t'i sulmoj Efraimin dhe Judën si luan. Unë do t'i shqej dhe do t'i lë shtrirë; kur t'i tërheq pas vetes, askush nuk do të mund t'i shpëtojë prej meje. ¹⁵Unë do të tërhiqem prej tyre derisa ta pranojnë fajësinë e tyre dhe të kthehen përsëri tek unë. Vuajtjet e tyre do t'i mësojnë të më kërkojnë.»

♦ Sfondi për këtë është aleanca e lidhur ndërmjet Izraelit dhe Sirisë: në vitin 734 të dy ata kishin sulmuar Judën me qëllim që ta detyronin atë të bashkohej me një aleancë kundër Asirisë. (2 Mbr 15,37, 16,5-9, Iz 7,1-16). Juda bëri një kundërsulm dhe mori një pjesë të territorit të Izraelit.

Kënga e pendimit dhe përgjigja e Zotit

6 «Ejani të shkojmë përsëri te Zoti! Në qoftë se na ka vlarë, do të na shërojë përsëri. Në qoftë se na ka plagosur, do të na i lidhë plagët. ²Për dy, tri ditë na lejon të vuajmë, por pastaj do të na japë jetë të re. ³Ejani të bëjmë çdo gjë të mundur për ta njohur atë dhe vullnetin e tij! Me po aq siguri që mëngjesi vjen pas natës, që shiu bie në kohën e duhur, shiu që njom tokën e thatë, me po aq siguri Ai do të na vijë në ndihmë.» ⁴Zoti përgjigjet: «Çfarë të bëj me ty, o Efraim dhe me ty, o Judë? Dashuria jote ndaj meje është e shkurtër si mjegulla e mëngjesit, ajo largohet shpejt si vesa para diellit. ⁵Për këtë ju kam folur herë pas here me ashpërsi nëpërmjet profetëve të mi, dhe ju kam kanosur me vdekje. Ajo që kërkoj prej teje, është e qartë si drita e diellit. ⁶Prej teje kërkoj besnikëri, e jo (vetëm) që të më thërn kafshët. Ju nuk duhet të më sillni (vetëm) flijime përkushtimi, por (edhe) të bëni atë që më pëlqen mua.»

Në mbarë vendin mbretëron krimi

⁷Zoti thotë: «Pranë qytetit Adam ♦ ata shkelën besën, dhe qysh atëherë u rebeluan herë pas here kundër meje. ⁸Gileadi është qytet i mbushur me keqbërës, me njolla gjaku gjithkund. ⁹Rrugës për në Shehem priftërinjtë zënë pritë si një bandë hajdutësh. Ata ua shkelin me këmbë fytyrën njerëzve; vrasin. ¹⁰Në Izrael kam parë gjëra të tmerrshme; njerëzit shkojnë pas perëndive të huaja dhe ndoten me to. ¹¹Edhe ty, o Judë, të presin të korrat mizore! **7** Kur ta shndërroj fatin e popullit tim dhe ta rikthej Izraelin, atëherë do të dalë në dritë fajësia e njerëzve të Efraimit. Në Samari bredhin vjedhës, mbretëron gënjeshtria e mashtrimi; jashtë në fushë plaçkitin banda hajdutësh. ²As që u shkon mendja që i kam në mendje veprat e tyre të poshtura. Tani ata do t'i rrethojnë veprat e veta, që i bënë me kryeneçësi ndaj meje.»

♦ ose: Adma. Ky qytet ishte bërë stroull hajdutësh.

Mbretbërësit dhe mbretvrasësit

³Zoti thotë: «Me dinakëri, ata ftojnë në gosti mbretin dhe ministrat e tij, dhe i sjellin në qejf. ⁴Ata janë të pabesë ndaj njëri-tjetrit; pasioni i tyre skuqet si furra që furrtari ka ndezur aq shumë, saqë nuk ka nevojë ta ngasë gjersa të zërë brumin. ⁵Në ditën e kurorëzimit të mbretit, ata i dehin ministrat e tij, dhe ai vetë përpyk pa dijeni gotat me tradhtarët e tij. ⁶Ata mezi presin të vepronë, por e mbajnë veten tërë natën. Vetëm në mëngjes sulen. ⁷Tërbimi i tyre për shkatërrim digjet si zjarr që flakëron; mbretërit bien viktima njëri pas tjetrit. ♦ Por askush nuk më drejtohet mua.»

♦ 6 mbretër sunduan brenda 13 vitësh, prej to cilëve 3 vdiqën me vdekje të dhunshme.

Izraeli u kërkon ndihmë mashtruesve

⁸Zoti thotë: «Efraimi iu drejtua për ndihmë popujve të huaj. Prandaj i ndodhi si petullës që nuk kthehet, dhe kështu digjet. ⁹Të huajt e shfrytëzojnë, por ai nuk e kupton; flokët i thinjen, por ai nuk e vë re.

¹⁰Mendjemadhësia e izraelitëve dëshmon kundër tyre. Ata nuk u kthyen tek unë, Perëndia e tyre; ata nuk m'u drejtuan mua.

¹¹Efraimi është si pëllumb i marrë. Njëherë thërret në ndihmë egjiptianët, pastaj u drejtohet asirianëve.

¹²Në qoftë se vazhdon kështu, do të shtrij rretën time dhe do të kap zogun. Do t'i ndëshkoj njerëzit e Efraimit, siç i kam kanosur.

¹³Ata do të detyrohen ta paguajnë me kokë, sepse janë larguar prej meje. Është rrënimi i tyre, se janë rebeluar kundër meje. Atyre nuk duhet t'u shkojë mendja se prapësëprapë do t'i shpëtoj, atyre që flasin për mua vetëm gënjeshtër. ¹⁴Ata më thërrasin për ndihmë, por nuk janë të sinqertë. Ata shtrihen përtokë, qajnë dhe priten në trup, që t'i dëgjoj lutjet e tyre për verë dhe për drithë, e megjithatë mbeten të pabesë ndaj meje.

¹⁵I bëra të fortë, por ata ma kthyen me mosmirënjohje. ¹⁶Nuk më drejtohen mua. Ata janë si harku i shtrëmbëruar, me të cilin nuk mund të qëllohet në shenjë. Kryetarët e tyre do të bien nga shpata e armikut, sepse ata janë tallur me mua me mendjemadhësi. Për këtë do t'i përqeshin në Egjipt.»

Qërimi i llogarisë me Izraelin

8 Zoti më tha: "Jep alarmin! Armiku lëshohet mbi vendin tim si shqiponjë. Banorët e tij ma kanë shkelur besën dhe kanë ngritur krye kundër Ligjit tim. ²Ata, vërtet, thërrasin: «O Zot». Ata pohojnë se më njohin; theksojnë se janë populli im, Izraeli. ³Por Izraeli e ka hedhur poshtë sistemin tim të drejtësisë. Për këtë i sulmon armiku. ⁴Ata emërojnë mbretër dhe ministra pa lejen time, pa kërkuar këshillë tek unë. Argjendin dhe arin e tyre e investojnë në idhuj – kështu me siguri do të humbasin! ⁵Shtatoren e demit tuaj e hedh poshtë, o banorë të Samarisë! Jam zemëruar me ju. Mblidhni veten dhe flakeni këtë pleh! ⁶Një gjë e tillë është pa vend në Izrael. Kjo shtatore nuk është perëndi – një zanatçi e ka punuar. Viçi juaj do të pritët për dru zjarri! ⁷Kush mbjell erë, do të korrë shtrëngatë; kush merret me idhuj prej asgjëje, do të vetëasgjësohet. Fara që nuk çel kërcij, nuk lëshon kallinj; atë që tani ende rritet, do ta hanë të huajt.

⁸Izraeli mbaroi! Roli i tij ndër kombe ka marrë fund; ⁹sepse udhëheqësit e tij kanë kërkuar ndihmë tek asirianët. Një gomar i egër ruan pavarësinë e tij, por njerëzit e Efraimit kërkojnë gjithkund për të blerë miq.

¹⁰Por pa marrë parasysh sa kërkojnë ndër kombe, nuk do t'ia dalin. Unë do t'i grumbulloj përsëri. Atëherë ata do të shtypen nga barra, me të cilën do t'i ngarkojë perandori i Asirisë.

¹¹Po, Efraimi e ka shtuar numrin e altarëve të tij, por ato i përdorin vetëm për t'u ngarkuar me faje të reja; ato janë altarë që shtyjnë në mëkat. ¹²Ligjin tim mund t'ua shkruaj një mijë herë, por ata nuk do të kujdesohen për të. ¹³Ata therin kafshë flijimi, – për barkun e tyre; hidhen plot lakmi mbi mishin e flijimit. Flijime të tilla nuk më pëlqejnë. Nuk i harroj të këqijat që kanë bërë; tani do t'i ndëshkoj sipas asaj që meritojnë; ata do të detyrohen të kthehen në skllavëri në Egjipt!

¹⁴Izraelitët e harruan Perëndinë. ♦ të cilit i detyrojnë ekzistencën e tyre; Izraeli ndërtoi pallate madhështore, kurse Juda gjithnjë e më shumë fortifikata. Por unë, Zoti, do të hedh zjarr në qytetet e tyre, që t'i përpijë pallatet e tyre.»

♦ fjfj. Atin (Nismëtari i besëlidhjes).

Paraqitja e Hosheas në festën e të korrave

9 Ju nuk keni asnjë arsye për t'u mbushur plot gëzim e hare, o njerëz të Izraelit! A mos imitoni thirrjet e festës së të huajve? Ju e keni shkelur besën me Perëndinë tuaj dhe jeni lidhur me perëndi të huaja në të gjitha lëmenjtë. ²Por nuk do të mund ta gëzoni prodhimin e të korrave që pritni, drithin, vajin dhe verën. ³⁻⁴Ju do të detyroheni të largoheni nga toka e Zotit. Njerëzit e Efraimit do të detyrohen të kthehen në Egjipt ose në një vend tjetër, në Asiri. Atje nuk do të mund t'i kushtoni Zotit blatimin e pijes dhe

blatimin e grurit, dhe ushqimi që do të merrni, do të jetë i papastër dhe do t'i bëjë të papastër ata që e marrin – si buka që gjendet në një shtëpi ku mbahet zi. Kështu do t'ju ndodhë, sepse i hani vetë të gjitha të korrat dhe nuk sillni asgjë në Tempullin e Zotit. ⁵Çfarë do të bëni për të përgatitur ditën e takimit, ♦ festën e Zotit? ⁶Por ata që ikin nga toka e shkretuar për në Egjipt, do të priten me duar të hapura – për t'i varrosur në Memfis. Atje ku shkëlqejnë veglat e argjendta, do të rritet bar i keq, dhe ferra mbi gërmadhat e shtëpive. ⁷Erdhi koha e qërimin të llogarisë; tani do të shpaguhet! Ju banorët e Izraelit do ta paguani me trupin tuaj.

«Profeti është çmendur! Njeriun e shpirtit e kanë pushtuar shpirtat e këqij!» Kështu më armiqësoni me urrejtjen tuaj; por urrejtja juaj është po aq e madhe sa fajësia juaj. ⁸O burra të Efraimit, ju drejtoheni kundër Perëndisë suaj! Mua, profetit të tij, më ngrini grackë atje ku shkoj dhe qëndroj; madje edhe në shtëpinë e Perëndisë tim jam i pasigurt. ⁹Ju keni rënë aq thellë sa njerëzit i Giveas ♦ dikur. Zoti nuk do të ndërrojë mendje – ai do t'ju kërkojë llogari për mëkatet tuaja!

♦ d.m.th. festën e tëbanave. ♦ aludim për veprën e poshtër që shkaktoi luftën civile (shih Gjyq. 19-21)

Izraeli dikur dhe tani

¹⁰Zoti thotë: «Izraelitët ishin për mua si rrushi në shkretëtirë kur i takova për herë të parë. Të parët tuaj ishin për mua si fiqtë e parë të stinës. Por sapo arritën në Baal-Peor, u lidhën me një idhull të turpshëm dhe më ngjallën po aq neveri sa vetë ai të cilit iu dorëzuan. ¹¹Efraimi m'u largua si zog, prandaj pushteti dhe madhështia e tij do të largohen; nuk do të ketë më asnjë krijim, asnjë ngjizje, asnjë lindje! ¹²Fëmijët që do të lindni dhe do të rritni, do t'jua rrëmbej derisa të mos mбетet asgjë. Edhe vetë jeni përcaktuar për rrënim, kur t'ju kthej shpinën. ¹³Si palma e mbjellë në tokë pjellore, ashtu ishte dikur Efraimi për mua, e ky Efraim tani duhet t'ia dorëzojë djemtë e tij xhelatit!»

¹⁴O Zot, meqë duhet t'u ndodhë kështu, atëherë ndëshkoi të paktën vetëm me mitër shterpë dhe me gji të shteruar!

¹⁵«Në Gilgal ♦ doli në dritë poshtëria e tyre, dhe atje unë, Zoti, u bëra armiku i tyre. Dhe për shkak të veprave të tyre të këqija tani po i dëboj nga toka ime. Nuk mund t'i dua më; sepse udhëheqësit e tyre janë të gjithë kryengritës. ¹⁶Efraimi është si pema, rrënjët e së cilës janë të thara: nuk jep më asnjë frut. Dhe kur t'u lindin fëmijë, do t'ua vras pa mëshirë të dashurit.»

¹⁷I dëboftë Perëndia, sepse nuk e dëgjojnë! Ata do të detyrohen të enden andej-këtej nëpër kombe si të arratisur.

♦ qendër fetare idhujtare.

Flijime të shumta, por zemër mashtruese

10 Izraeli ishte si hardhia e harbuar, që jep fruta të pasura. Sa më shumë pasuroheshin banorët e Izraelit, aq më tepër kushtonin flijime në altar. Sa më shumë shtohesh mirëqenia në vend, aq më bukur i zbukuronin përmendoret. ²Por me zemër ata nuk ishin në anën e Zotit. Prandaj mbi ta do të bjerë dënimi: vetë Zoti do t'ua rrëzojë altaret dhe do t'ua shembë përmendoret.

Izraelitët do të vijnë në vete pas katastrofës

³Pasi fatkeqësia të ketë rënë mbi ta, do të thonë: «Nuk kemi më asnjë mbret, sepse nuk e dëgjuam Zotin. Por çfarë ndihme mund të na japë një mbret?» ⁴Këtë mund t'ju them: të bëjë fjalime, të përbetohet dhe të lidhë aleanca. Dhe ajo që quhet vendim gjyqësor, është po aq vdekjeprurëse sa bari helmues në arë.

Fundi i idhujtarisë

⁵Banorët e Shomronit do të dridhen rreth viçit të Bet-Avenit. Adhuresit e tij do ta vajtojnë dhe priftërinjtë idhujtarë do të qajnë me kujë, sepse madhështia e tij do t'i hiqet, do t'i rrëmbehet. ⁶Atë vetë do ta sjellin në Asiri si dhuratë për perandorin asirian. Njerëzit e Efraimit do të jenë atëherë objekt i talljes; ata duhet të dështojnë me planet e tyre. ⁷Qyteti mbretëror, Shomroni, do të zhduket, siç merr uji një copë dru.

⁸Vendet e flijimit që i çuan banorët e Izraelit në rrugë të gabuar, do të shkretohen; altarët do t'i mbulojnë ferrat dhe gjembaçët. Atëherë do t'u thoni maleve: «Bini mbi ne!» dhe kodrave: «Na mbuloni!» ♦

⁹Zoti thotë: «Qysh në ditët e Giveas ti u ngarkove me faj, o Izrael! Qysh atëherë izraelitët ngritën krye kundër meje. Prandaj pikërisht në Givea do të shpërthejë lufta në këta kryengritës. ¹⁰Unë jam i vendosur t'i ndëshkoj. Trupat do të mobilizohen në turma kundër tyre, sepse ata janë dy herë fajtorë.»

♦ Refugjatët do të kërkojnë strehim në kodra

Izraeli ka zhgënjyer Perëndinë e tij

¹¹Zoti thotë: «Efraimi ishte një lopë e njomë, e cila ishte mësuar duke shirë; ajo e bëri atë me qejf. Kur kalova pranë dhe pashë zverkun e saj të fortë, desha ta mbrehja për një punë të rëndë. Juda duhej të

lëvronte, kurse Jakovi të lesonte. U thashë: ¹²«Hidhni farën e veprave të mira, se atëherë do të korrni frytet e besnikërisë suaj. Filloni nga e para si bujku që lëron një tokë të re! Mos harroni të kërkonti udhëzime te Zoti, se atëherë do t'ju mbuloj me fat dhe me bekim.»

¹³Por ju keni mbjellë padrejtësi dhe keni korrur fatkeqësi. Tani detyrohemi ta hani frytin e mashtrimit tuaj. Meqë donit të shkonit sipas kokës suaj dhe të mbështeteshit në numrin e luftëtarëve tuaj, ¹⁴tokën tuaj do ta sulmojë lufta, dhe të gjitha kështjellat tuaja do të shkatërrohen.

Do t'ju ndodhë si qytetit të Bet-Arbelit, të cilin e shkatërroi Shalmani; ♦ i dërrmoi fëmijët edhe nënat.

¹⁵Po kështu do t'i ndodhë Bet-Elit si ndëshkim për krimet e tij të shëmtuara! Ende pa lindur mirë dielli në ditën e betejës, mbreti i Izraelit do të jetë shkatërruar.»

♦ **Salamanu, mbreti i Moavit.**

Dashuria e Perëndisë fiton mbi zemërimin e tij

11 Zoti thotë: «Kur Izraeli ishte ende i ri, e desha. E thirra prej Egjiptit siç e thërret ati birin e tij. ²Herë pas here u bëja thirrje izraelitëve nëpërmjet profetëve të mi, por ata u larguan prej meje. Ata therën kafshë për nder të Baalit dhe dogjën fljime para shtatores së tij. ³E megjithatë unë isha ai që u kisha mësuar hapat e para dhe i kisha mbajtur në krahë. Por ata nuk donin ta pranonin që rridhnin prej meje.

⁴Me dashamirësi dhe dashuri i udhëhoqa si bujku, që ia ngre zgjedhën kaut të tij, që të mund të hajë më lehtë, i cili madje edhe përkulet për t'ia zgjatur ushqimin. ⁵Për këtë nuk kishte nevojë të ktheheshin në Egjipt; por si ndëshkim për mosmirënjohjen e tyre, asirianët do të sundojnë mbi ta. ⁶Në qytetet e tyre do të bëjë kërdrinë shpata dhe do t'i asgjësojë të gjithë ata që kurdisin plane kundër meje. ⁷Ata janë të pavendosur nëse do të kthehen tek unë ose jo. Ata thërrasin për ndihmë, sepse i shtyp zgjedha, por as-kush nuk do t'ia heqë nga zverku.

⁸E megjithatë, si mund të heq dorë prej teje, o Efraim, si mund të të lë në baltë? Nuk mund të të asgjësoj siç asgjësova qytetin e Adamës ose qytetin e Cevojimit! Më këputet shpirti kur mendoj për këtë; më pushton keqardhja për ty. ⁹Nuk dua t'i jap udhë zemërimit tim, as të lejoj që të dorëzohet herën e dytë, sepse jam Perëndi e jo njeri; unë, Perëndia e shenjtë, po vij për të të ndihmuar, jo për të të asgjësuar.

¹⁰Të mërguarit do të më vijnë pas. Kur të ulërij si luani, ata do të afrohen nga deti në perëndim duke u dridhur. ¹¹Të gatshëm për të më dëgjuar, ata do të vijnë nga Egjipti dhe nga Asiria, ashtu siç afrohet me fluturim një pëllumb. Do t'i kthej në atdheun e tyre. Këtë e kam vendosur unë, Zoti.»

Izraeli i ngjan të parit të fisit të tij

12 Zoti thotë: «Izraelitët më prekin me gënjeshtat dhe me mashtrimet e tyre, dhe banorët e Judës sillen pabesisht me mua, Perëndinë e tyre të shenjtë.»

²Njerëzit e Efraimit sillen me marrëzi si njeriu që dëshiron të kapë erën, si njeriu që shkon pas erës së nxehtë të lindjes. Ata sillen çdo ditë e më keq me gënjeshtat dhe me mashtrimet e tyre.

Ata lidhin marrëveshje me asirianët kundër egjiptianëve, dhe njëkohësisht u sjellin dhuratë egjiptianëve vaj ulliri të çmueshëm. ³Por Zoti u kërkon llogari edhe banorëve të Judës. Ai duhet t'i ndëshkojë të gjithë pasardhësit e Jakovit, sepse e kanë merituar me veprat e tyre të këqija. ⁴Ata i ngjajnë të parit të fisit të tyre, Jakovit, i cili e mashtroi të vëllanë qysh në mitrën e nënës dhe kur u rrit luftoi me Perëndinë. ⁵Ai luftoi me engjëllin dhe e mundi, sepse me lutje dhe me lot nuk pranoi të ndahej prej tij. Në Bet-El iu shfaq Perëndia dhe i tha: ⁶«Betohem si Perëndia e gjithëfuqishme dhe si Zoti: ⁷Ti do të kthehesh këtej me ndihmën time. Por bëj atë që kërkoj prej teje: sillu me besnikëri dhe me drejtësi, dhe më beso vetëm mua, Perëndinë tënd!»

⁸Zoti thotë: «Ti je bërë popull tregtar, o Efraim, sipas shembullit të kënanasve! Ti i mashtron njerëzit me gurë peshoreje të rremë. ⁹Ti thua: «Unë jam bërë i pasur dhe kam grumbulluar pasuri të madhe; por këtu nuk ka asgjë të keqe. Askush nuk mund të më akuzojë për mashtrim!» ¹⁰Por unë jam Zoti, Perëndia jote, i cili të nxori nga Egjipti! Ti do të detyrohesh përsëri të banosh në tenda të thjeshta, siç bën tani për disa ditë të festës.»

¹³Kur Jakovi iku për në Mesopotami, luftëtari i Perëndisë u bë skllav për shkak të një gruaje; për ta fituar atë, ai ruajti delet.

¹⁴Ndërsa Zoti e ruajti popullin e tij me një profet (Moisiun); nëpërmjet tij e nxori Izraelin nga skllavëria e Egjiptit. ¹¹Herë pas here u foli nëpërmjet profetëve të tij pasardhësve të Jakovit; profetit ia bëri të njohur vullnetin e tij.

¹²Por ata bënë krime, qysh në Gilead, dhe pastaj gjendja e tyre u keqësua edhe më shumë. Në Gilgal ata kushtuan për fli dema! Prandaj altaret e tyre do të shkatërrohen; ato do të bëhen si grumbuj gurësh pranë arës.

¹⁵Njerëzit e Efraimit e kanë fyer rëndë Zotin e tyre. Për këtë ata do ta paguajnë me kokë. Zoti do të bëjë që sjellja e tyre e keqe të kthehet kundër tyre.

Larja përfundimtare e hesapeve me Izraelin

13 Zoti thotë: "Kur fliste Efraimi, dridheshin të gjithë; ky fis ishte i pushtetshëm në Izrael. Por pastaj u lidh me Baalin dhe u dha pas vdekjes. ²Megjithatë, njerëzit e Efraimit u ngarkuan me mëkate të mëtejshme; ata bënë idhuj prej argjendi – vepra të duarve njerëzore. Ata thanë: «Kush i sjell flijim Perëndisë, duhet t'i puthë viçat!» ³Prandaj ata do të rrënohen me shpejtësi dhe pa gjurmë si reja e mëngjesit që përhapet, si vesa që avullohet, si stërkala që largohet prej erës, si tymi që shpërndalet. ⁴Por unë jam Zoti, Perëndia juaj, i cili ju nxori nga Egjipti! Për ju nuk ka perëndi tjetër, dhe askush nuk mund t'ju vijë në ndihmë përveç meje. ⁵Unë isha ai që ju mbajta gjallë në shkretëtirën e thatë. ⁶Por kur punët ju shkuan më mirë, u ngopët dhe u bëtë arrogantë, dhe më harruat. ⁷⁻⁸Prandaj u bëra armiku juaj: si luan ose si panterë do t'ju zë pritë; do t'ju sulmoj si arushë, së cilës i kanë rrëmbyer këlyshet; do t'ju thyej, do t'ju copëtoj, do t'ju përllaj.

⁹Është rrënimi yt, o Izrael, që më ktheve shpinën mua, ndihmësit tënd. ¹⁰Ku është atëherë mbreti yt, i cili duhet të të vijë në ndihmë dhe të t'i mbrojë qytetet? Ku janë kryetarët e tu? Ju kërkua: «Na jepni një mbret dhe njerëz që dinë të na drejtojnë!» ¹¹Atëherë ta dhashë me zemërim një mbret, dhe me zemërim ta mora përsëri.

¹²Nuk do ta harroj borxhin e Efraimit – ai është i mbështjellë mirë dhe i ruajtur mirë! ¹³Kur të vijë dita vendimtare, do të të ndodhë si me fëmijën në mitrën e nënës, i cili është vendosur tërthoras dhe nuk mund të dalë nga mitra. ¹⁴Nuk kam ndër mend të të mbroj nga vdekja as të të çliroj nga bota e të vdekurve. O vdekje, dërgoji epidemitë e tua! O botë e të vdekurve, tregojë pushtetin tënd! Për ty nuk do të ketë më mëshirë.

¹⁵Efraimi është si një kopsht ndër fiset e tij vëllazërore; por armiqtë do ta sulmojnë si era djegëse e lindjes nga shkretëtira, e cila i than të gjitha burimet. Unë i dërgoj vetë. Ata do t'ju plaçkitin dhe do t'jua marrin të gjitha thesaret.

14 Shomroni do të ndëshkohet, sepse ngriti krye kundër Perëndisë. Burrat do të bien në luftë, fëmijët do të dërrmohen përtokë, dhe grave shtatzëna do t'u çahet trupi.

Kur të kthehet Izraeli...

²Ju izraelitë, kthehuni te Zoti, Perëndia juaj! Sepse ju vetë jeni fajtorë për rënien në fatkeqësi. ³Drejtoju Zotit, shkoni tek ai dhe thoni: «Na i fal mëkatet tona! Pranoji dhuratat tona! Nuk po të sjellim kafshë flijimi, por besën tonë: ⁴Nuk do të kërkojmë më ndihmë tek asirianët; nuk do të mbështetemi më në kuajt tanë, as në karrocën tona të luftës; nuk duam t'i bëjmë më thirrje prodhimit të duarve tona si perëndisë sonë! Sepse ti ke mëshirë për ata që nuk kanë asnjë mbrojtës.»

⁵«Në qoftë se ata kthehen tek unë, – thotë Zoti, – do të rregulloj gjithçka dhe do t'u drejtohem me dashurinë time, megjithëse nuk e meritojnë; nuk dua të zemërohem më me ta. ⁶Atëherë do të jem për Izraelin si vesa; toka do të lulëzojë si zambak dhe do të lëshojë rrënjë të thella si cedër, ⁷do të mbijë me bollëk si ulli madhështor dhe do të kundërmojë si cedrat në malet e Libanit. ⁸Izraelitët do të banojnë përsëri nën hijen time, do të mbjellin drithë, do të lulëzojnë si hardhitë e njohura në shpatet e maleve të Libanit. ⁹O Efraim, për çfarë të duhen idhujt e tu? Unë jam ai që i dëgjoj lutjet e tua dhe që të shikoj me dashamirësi! Unë jam si qiparis me blerim të përhershëm; vetëm tek unë do të gjes atë që të duhet për jetë.»

Pasthënie

¹⁰Kush është i mençur dhe i arsyeshëm, t'i kushtojë vëmendje asaj që është shkruar në këtë libër! Urdhërimet e Zotit tregojnë rrugën për një jetë të plotësuar. Kush i ndjek ato, arrin në cak; por kush rebelohet kundër Zotit, do të rrënohet.

